

Trailersjåfør Kai Haugen sørget for at den nye styremaskinen kom trygt frem til Hellas. Her er Haugen og styremaskinen fotografert i Bergen like før avreisen.

Ny styremaskin på langfart til M/T «Orkanger» i Skaramanga

Av maskinsjef Rolf Aarsheim, M/T «Orkanger»

Natt til lørdag 13. mars ankom M/T «Orkanger» Augusta på Sicilia for å laste. Men noe lasting ble det ikke. Derimot et ufrivillig opphold på tilsammen 13 dager. Da skipet skulle forhales fra ankerplass til kai var uhellet ute. To taubåter skulle assistere og dessverre ble taubåten akterut for nærgående. Da den skulle oppunder hekken for å hente trossa, klarte den å kjøre på roret til «Orkanger», med det til følge at styremaskinens rotorhus ble sprengt.

Broen ble varslet om det inntrufne og ankeret droppet ut igjen. Uten styremaskinen i orden kommer man jo ikke så langt. Så det var bare å ponske ut neste trekk.

Nå ble styremaskinen åpnet for å få en skikkelig

oversikt over skaden. Dessverre viste den seg å være stor. Det vi fortsatt ikke visste, var om også rorstokken var skadet. For å finne ut av det ble roret jekket i midtskips posisjon. Da viste også indikator på styrema-

skin midtskips, noe som skulle tyde på at stokken var uskadd.

Men det var klart at vi måtte ha ny styremaskin. Nå er det ikke bare å gå inn i første og beste jernvarebutikk å kjøpe en slik. Men

både vi og rederiet var heldige. Frydenbø Mek. Verksted A/S i Bergen hadde en maskin på lager som passet til «Orkanger». Den var riktignok allerede solgt til et annet skip. Men vi fikk overta den.

På det tidspunkt var det bestemt at «Orkanger» skulle til Hellenic Shipyard i Skaramanga for reparasjon. Mens forberedelsene til verkstedsoppholdet pågikk, ble den nye styremaskinen lastet på en trailer, som skulle frakte den hele den lange veien fra Bergen til Hellas. Sjåfør var Kai Haugen, og han sørget for å få den nye maskinen på plass i rett tid.

De aller fleste om bord var fornøyd med valget av verksted i Hellas. Fra Skaramanga er det kort vei til Athen, som jo er en fascinerende by på mange vis. Men før vi kunne gå dit, måtte vi losse den lasten vi hadde om bord. Først lørdag 20. mars kom M/T «Sandra Farber», som skulle ta imot vår last, og i løpet av kvelden var trans-feringen unnagjort.

Dagen etter kom taubåten «Novola Rossa», som skulle assistere oss på reisen til Skaramanga. Som de optimister vi var, regnet vi med å være i vei i løpet av samme kveld. Men den gang ei. Etter at slepeutstyret var gjort klart, gikk «Novola Rossa» til kai. Nå var det havnekapteinen som avgjorde når vi fikk forlate Augusta.

Han ville ikke slippe oss på grunn av dårlig vær. Om bord var vi ikke helt enig i hans bedømmelse av været, men det var bare å vente.

Så endelig en torsdag begynte det å skje noe. Klokken ni om formiddagen kom «Novola Rossa» langs

siden, og nå skulle vi endelig komme avsted. Et par timer senere gikk losen fra borde, og vi var endelig på vei.

Bortsett fra at et libyisk skip holdt på å kjøre over slepewiren like etter avgang fra Augusta, gikk turen til Skaramanga uten drama-tikk.

Lørdag 27. mars ankret vi opp på redan utenfor Pireus for å vente på dagslys og to nye taubåter som skulle ta oss til Skaramanga. Mandag formiddag 29. mars dokket vi inn, og siden trai-

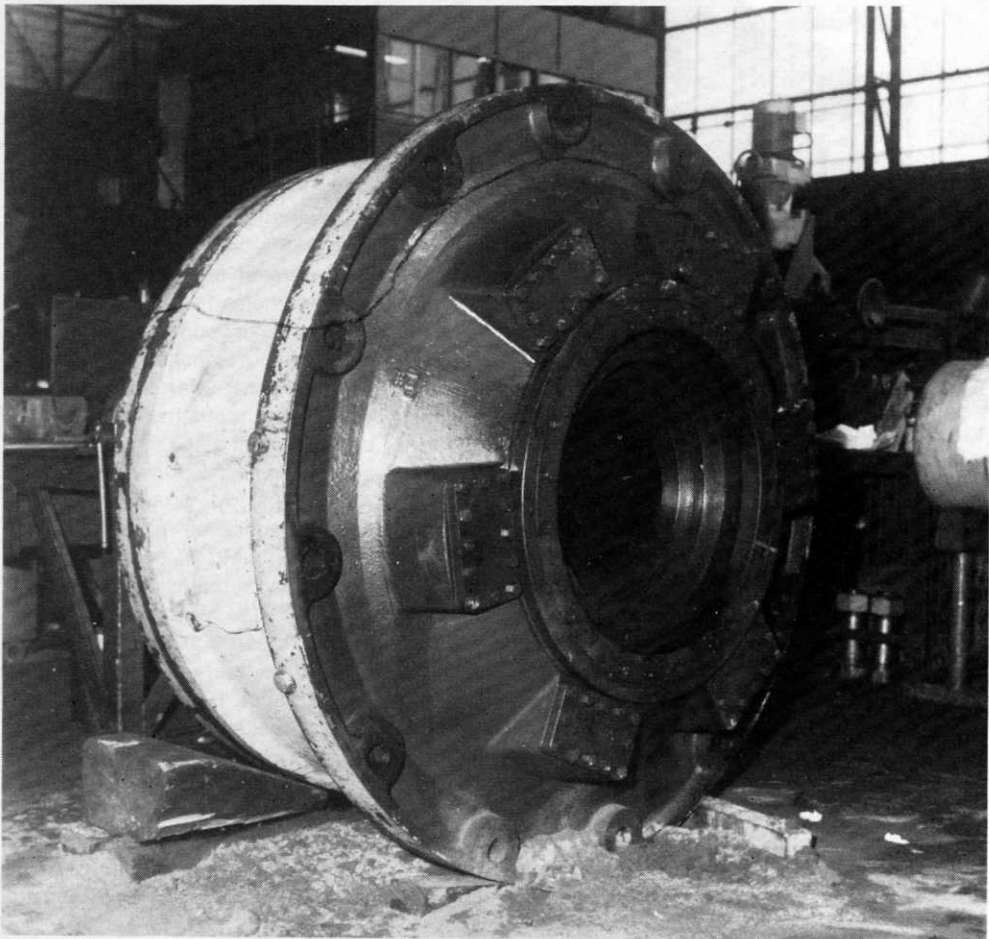

Et libyisk skip holdt på å kutte slepewiren til M/T «Orkanger».

leren med styremaskinen fra Norge var fremme, kunne arbeidet med å skifte styre-maskin ta til straks.

Verkstedsarbeidet gikk stort sett etter det oppsatte tidsskjema. På langfredag, 9. april dokket vi ut, og etter

at de nødvendige prøver var foretatt, avgikk «Orkanger» Skaramanga ut på ettermiddagen. Kursen ble satt tilbake til Augusta hvor vi skulle laste for US Gulf, og 1. påskedag, søndag 11. april var vi ON HIRE.

Den ødelagte styremaskinen hadde fått store sprekker.